(NYT FRA)

HARE KRISHNA

Nr. 5, 24. årgang, juli 2022 - Pris 35 kr.

ET LIV SOM DYR

MEDDELELSE FRA KADAMBA KANANA SWAMI

Nyhedsblad for ISKCON i Danmark
Grundlægger-acarya Hans Guddommelige Nåde A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada

Juli 2022

Så er *Nyt fra Hare Krishna* tilbage efter en to måneders pause. Vi sprang over at udgive et blad i maj måned, sådan som vi har givet os selv lov til at gøre det to gange om året, og til juni udgav vi et særnummer, Små Visdomshistorier 3, i stedet for et almindeligt blad.

Pausen har bl.a. været præget af situationen for Hare Krishnas hengivne i Ukraine, hvor et af ISKCON's største Krishnabevidste samfund ligger med måske 40.000 aktive hengivne og i hvert fald 4.000 indviede hengivne. Mange er flygtet til Vesten, hvor en del hengivne har været optagede af at hjælpe deres ukrainske brødre og søstre. Således har vi her i Danmark modtaget omkring 40 ukrainske hengivne. På side 6 er der et interview med et par af disse hengivne, der fortæller om deres oplevelse som flygtninge, og hvordan det har været at blive modtaget i Danmark.

På Srila Prabhudas side på side 3 er der denne gang to ting, nemlig en kort artikel om altruisme efterfulgt af første del af artiklen *Erklæring af vores afhængighed af Gud*, som Srila Prabhuda lavede i forbindelse med USA's 200 års jubilæum i 1976. Faktisk kommer begge artiklerne såvel som artiklerne fra det seneste år fra bogen *Science of Selv Realization*, som det er tanken at udgive i en ny dansk oversættelse.

Forsidebilledet er af Kadamba Kanana Swami. På side 17 kan man læse hans egen meddelelse om hans snarlige bortgang.

KALENDER

Fredag	1.7	Ratha Yatra Sri Svarupa Damodara Gosvamis bortgang Sivananda Senas bortgang
Lørdag	2.7	Ratha Yatra i København
Tirsdag	5.7	Hera Pancami (4 dage efter Ratha Yatra) Sri Vakresvara Panditas bortgang
Lørdag	9.7	Ratha Yatra retur (8 dage efter Ratha Yatra)
Søndag	10.7	Ekadasi (faste fra korn og bønner for *Sayana Ekadasi*)
Mandag	11.7	Bryd fasten mellem 4:41–7:45
Onsdag	13.7	Guru (Vyasa) Purnima Srila Sanatana Gosvamis bortgang Caturmasyas første måned begynder (faste fra bladgrønt i én måned)
Mandag	18.7	Srila Gopala Bhatta Gosvamis bortgang
Onsdag	20.7	Srila Lokanatha Gosvamis bortgang
Torsdag	21.7	ISKCON's stiftelse i New York
Søndag	24.7	Ekadasi (faste fra korn og bønner for *Kamika Ekadasi*)
Mandag	25.7	Bryd fasten mellem 5:02–10:31
Mandag	1.8	Sri Raghunandana Thakuras bortgang Sri Vamsidasa Babajis bortgang
Mandag	8.8	Ekadasi (faste fra korn og bønner for *Pavitropana Ekadasi*) Radha Govinda Jhulana Yatra begynder
Tirsdag	9.8	Bryd fasten mellem 5:30–10:39 Srila Rupa Gosvamis bortgang Sri Gauridasa Panditas bortgang
Fredag	12.8	Jhulana Yatra slutter Herren Balaramas fremkomst (faste indtil middag) Srila Prabhupadas afrejse til USA Caturmasyas anden måned begynder (faste fra surmælk i én måned)
Fredag	19.8	Sri Krishna Janmastami: Herren Sri Krishnas fremkomst (faste indtil midnat)
Lørdag	20.8	Nandotsava Srila Prabhupadas fremkomst

INDHOLD

2 Kalender & redaktionelt

3 Srila Prabhupadas side

6 Interview med Andrij og Marianna

9 Hvorfor er nogle mennesker onde

11 Vaisnava-etikette

14 Et liv som dyr

16 Kadamba Kanana Swami

19 Et almildeligt sommerråd

20 Køkkenside

22 Brevkasse

'Nyt fra Hare Krishna' udgives af Det Internationale Samfund for Krishna-bevidsthed (ISKCON) i Danmark, grundlægger-acarya A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada. - © Copyright 2022, alle rettigheder forbeholdes. - ISSN 1600-0153
Redaktion: Lalitanatha Dasa/Leif Asmark Jensen (ansvarshavende) lalitanatha@krishna.dk - Dandaniti Devi Dasi/Dorte Skou Jensen dandaniti@krishna.dk - Layout & webside: Ananta Sri Dasa/Anders Grønlund, mail@ananta.dk
Adresse: Holsteinborgvej 20, 1th., 2720 Vanløse Tlf.: 4073 6446/3132 3501 - Bankkonto: Den Danske Bank reg. 1551, konto 3534 125 119 - Alle indlæg, kommentarer, spørgsmål osv. er velkomne.

SRILA PRABHUPADAS SIDE

ALTRUISME: MIDLERTIDIG OG EVIG

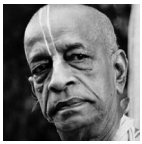

af Srila Prabhupada (Oversat af Christopher Thuesen)

I 1972 blev den sydindiske stat Andhra Pradesh ramt af en alvorlig tørke, der påvirkede millioner. I håb om, at det Internationale Samfund for Krishnabevidsthed ville yde assistance, skrev T. L. Katidia, sekretær for Andhra Pradesh' Nødhjælpsfondkomité, til Srila Prabhupada. Srila Prabhupada gav et overraskende svar.

Ærede Swamiji.

Tvillingebyernes borgere er glade for at have denne mulighed for at møde Dem og Deres vestlige tilhængere. De er måske klar over, at på grund af mangel på regn de sidste to år er mere end halvdelen af vores stat [Andhra Pradesh, en stat i Sydindien] ramt af en alvorlig tørke. For at supplere regeringens indsats på at komme dette onde til livs er der blevet oprettet en central organisation af frillige borgere fra forskellige områder i livet. Medlemmerne af denne organisation kortlagde områderne, der er ramte af tørken. Situationen er hjerteskærende. Der er landsbyer, hvor drikkevand ikke er tilgængelig i miles omkreds. På grund af mangel på foder skiller kvægejerne sig af med deres kvæg for en symbolsk pris. Meget af det løsgående kvæg ligger og dør på grund af mangel på foder og mad. Fødevaresituationen er også meget alvorlig. På grund af de høje kornpriser på det åbne marked er det umuligt for fattige landsbyfolk at købe korn til markedspris med det resultat, at mindst fem til seks millioner mennesker dårligt nok får et dagligt måltid. Mange er på nippet til at dø af sult. Hele situationen er særdeles ynkværdig og hjerteskærende.

Vi appellerer derfor til Deres Ærede Selv om at overveje, hvordan Deres Samfund bedst kan komme disse millioner af sjæle, der lider ufatteligt, til undsætning. Komiteen vil gerne foreslå, at medlemmerne af Deres Samfund appellerer til *bhaktaerne* [de hengivne], der kommer til Deres forelæsninger, om at give deres skærv til Andhra Pradesh' Nødhjælpsfond.

Komiteen er parat til at sende nogle af sine repræsentanter sammen med medlemmerne af Deres Samfund, hvor som helst De ønsker af uddele *prasada* til de sultne millioner i staten.

Siden *manava-seva* er *madhava-seva* ["tjeneste til mennesket er tjeneste til Gud"], er Komiteen sikker på, at selv en lille indsats fra Deres Nådige Samfund vil række langt for at lindre hundredvis og tusindvis af menneskers lidelser.

Deres for altid i Herrens tjeneste,

T. L. Katidia, sekretær, Andhra Pradesh' Nødhjælpsfondkomite, Hyderabad, Indien.

Srila Prabhupada svarede i et brev:

Min kære Hr. Katidia.

Modtag min hilsen. Med reference til Deres brev og vores personlige møde er det min pligt at fortælle Dem, at uden at tilfredsstille Guddommens Højeste Personlighed kan ingen blive lykkelig. Desværre ved folk ikke, hvem Gud er, og hvordan man tilfredsstiller Ham. Vores Krishnabevidsthedsbevægelse har derfor som sit formål at præsentere Guddommens Højeste Personlighed direkte til folk. Som der står i *Srimad-Bhagavatams* Syvende Bog, kapitel seks: *tuste ca tatra kim alabhyam ananta adye*/ *kim tair guna-vyatikarad iha ye sva-siddhah*.

Ideen, der udtrykkes i dette vers, er, at ved at tilfredsstille Guddommens Højeste Personlighed tilfredsstiller vi alle, og der kommer ikke til at mangle noget. Fordi folk ikke kender denne hemmelighed til fremskridt, lægger de deres egne uafhængige planer om at blive lykkelige. Imidlertid er det ikke muligt at få lykke på denne måde. På Deres brevhoved finder jeg mange vigtige af Deres landsmænd, der er interesserede i at aflaste folks lidelser, men De bør vide med sikkerhed, at uden at tilfredsstille

Guddommens Højeste Personlighed vil alle Deres bestræbelser være omsonst. En syg mand kan ikke leve videre blot i kraft af en dygtig læge og medicin. Hvis det var tilfældet, ville ingen rig mand nogensinde dø. Man er nødt til at blive velsignet af Krishna, Guddommens Højeste Personlighed.

Hvis det derfor er Deres tanke at gøre nødhjælpsarbejde udelukkende ved at indsamle penge, tror jeg ikke, at De vil have held med det. De er nødt til at tilfredsstille den højeste autoritet. Det er vejen frem. For eksempel er det begyndt at regne her efter to års tørke på grund af udførelsen af *sankirtana*. Sidste gang, vi afholdt en Hare Krishna-festival i Delhi, var der umiddelbar fare for, at Pakistan ville erklære krig, og da en mand fra en avis spurgte mig om min mening, svarede jeg, at der skal blive krig, for den anden side er aggressiv. Imidlertid kom Indien sejrrig ud af det på grund af vores *sankirtana*-bevægelse. Da vi på samme måde afholdt en festival i Calcutta, ophørte naxalitbevægelsen [kommunisterne]. Dette er kendsgerninger. Igennem *sankirtana*-bevægelsen kan vi ikke blot få alt det, vi har brug for til at leve, men til sidst kan vi også vende hjem, tilbage til Guddommen. De, der er af en dæmonisk natur, kan ikke forstå dette, men det er en kendsgerning.

Jeg anmoder Dem derfor som ledende medlemmer af samfundet om at slutte Dem til denne bevægelse. Ingen mister noget ved at synge Hare Krishna-*mantraet*, men fordelene er store. Ifølge *Bhagavad-gita* (3.21) accepteres det, der accepteres af ledende mennesker, også af folk generelt:

yad yad acarati sresthas
tat tad evetaro janah
sa yat pramanam kurute
lokas tad anuvartate

"Uanset hvad en stor mand gør, følger almindelige mennesker i hans fodspor. Og uanset hvilke normer, han sætter gennem sit eksempel, efterstræbes de af den ganske verden."

Den Krishnabevidste *sankirtana*-bevægelse er meget vigtig. Derfor ønsker jeg gennem Dem at appellere til alle Indiens ledende mennesker om at tage denne bevægelse meget alvorligt og give os al facilitet til at sprede denne bevægelse over hele verden. Da vil der opstå en meget lykkelig situation, ikke blot i Indien, men i hele verden.

Med håb om, at dette møder Dem ved godt helbred,

Deres evige velønsker, A.C. Bhaktivedanta Swami.

ERKLÆRING AF VORES AFHÆNGIGHED AF GUD

af Srila Prabhupada

1976 var 200-året for den Amerikanske Revolution. Redaktørerne på Back to Godhead benyttede derfor anledningen til at lave et særligt interview med Srila Prabhupada, der tog et nøje kig på amerikanske slogans som "Alle mennesker er skabt lige", "Vi stoler på Gud," og "Én nation under Gud."

Back to Godhead: Thomas Jefferson skrev den amerikanske revolutions grundlæggende filosofi ind i Uafhængighedserklæringen. Den tids vigtige mænd, der underskrev dette dokument, var enige om, at der er visse åbenlyse eller selvindlysende sandheder, blandt hvilke den første er, at alle mennesker er skabt lige. Med dette mente de, at alle mennesker er lige for loven og skal have lige mulighed for at blive beskyttet af loven.

Srila Prabhupada: Ja, i den forstand er mennesker, som de siger det, skabt lige.

BTG: Et andet punkt i Uafhængighedserklæringen er, at alle mennesker er udstyrede af Gud med visse naturlige rettigheder, der

ikke kan tages fra dem. Disse er retten til liv, frihed og …

Srila Prabhupada: Men dyr har også ret til livet. Hvorfor har dyr ikke ret til at leve? Kaninerne lever for eksempel på deres egen måde i skoven. Hvorfor giver regeringen jægerne lov til at skyde dem?

BTG: De talte kun om mennesker.

Srila Prabhupada: Så har de ingen virkelig filosofi. Den snævre ide om, at min familie eller min bror er god, og alle andre kan jeg slå ihjel, er kriminel. Lad os sige, at jeg for min families skyld slår din far ihjel. Er det filosofi? Virkelig filosofi er *suhrdam sarva-bhutanam* [*Bg*. 5.29]: venlig over for alle levende væsener. Dette gælder helt sikkert for mennesker, men selv hvis man unødvendigt slår så meget som et eneste dyr ihjel, vil jeg omgående protestere: "Hvad er det for noget nonsens, I gør?"

BTG: USA's grundlæggere udtalte, at en anden naturlig ret er retten til frihed – frihed i den forstand, at regeringen ingen ret har ret til at fortælle nogen, hvad slags arbejde de skal gøre.

Srila Prabhupada: Hvis regeringen ikke er fuldkommen, skal den ikke have lov til at fortælle folk, hvad de skal gøre. Men hvis regeringen er perfekt, kan den gøre det.

BTG: Den tredje naturlige ret, de nævnte, var, at ethvert menneske har retten til at eftertræbe lykke.

Srila Prabhupada: Ja. Men nogles standard af lykke er måske forskellig fra min standard. Nogle er måske glade for at spise kød. Jeg hader det. Hvordan kan deres standard være den samme som min?

BTG: Så bør alle være frie til at forsøge at opnå en hvilken som helst standard af lykke, som de ønsker?

Srila Prabhupada: Nej, standarden for lykke bør fastsættes efter personens kvaliteter. Man skal inddele hele samfundet i fire grupper: de, der har *brahmana*-kvaliteter, de, der har *ksatriya*-kvaliteter, dem med *vaisya*-kvaliteter og dem med *sudra*-kvaliteter. Alle bør have gode faciliteter til at arbejde i overensstemmelse med deres naturlige kvaliteter.

Man kan ikke sætte en tyr til at gøre en hests arbejde eller beskæftige en hest i en tyrs arbejde. I dag får praktisk alle en universitetsuddannelse. Men hvad lærer de på disse universiteter? Hovedsagelig teknisk viden, der er *sudra*-uddannelse. Virkelig højere uddannelse vil sige at lære vedisk visdom. Det er tiltænkt *brahmanaerne*. *Sudra*-uddannelse alene leder til en kaotisk tilstand. Alle bør testes for at se, hvilken uddannelse de egner sig til. Nogle *sudraer* kan gives en teknisk uddannelse, men de fleste *sudraer* skal arbejde ved landbruget. Fordi alle nu kommer til byerne for at få en uddannelse, fordi de tror, at de kan tjene penge på den måde, forsømmes landbruget. Nu er der mangel, for ingen er beskæftiget med at dyrke god mad. Alle disse skævheder forårsages af en dårlig regering. Det er regeringens pligt at sørge for, at alle er beskæftigede i overensstemmelse med deres naturlige kvaliteter. Så vil folk være lykkelige.

BTG: Så hvis regeringen kunstigt sætter alle mennesker i samme klasse, kan der ikke være lykke?

Srila Prabhupada: Nej, det er unaturligt og vil forårsage kaos.

BTG: USA's grundlæggere brød sig ikke om klasser på grund af deres mange dårlige erfaringer med dem. Før revolutionen blev Amerika regeret af monarker, men monarkerne ville altid blive tyranniske og uretfærdige.

Srila Prabhupada: De var ikke trænede til at være helgenagtige monarker. I vedisk civilisation blev drenge lige fra livets begyndelse trænet som førsteklasses *brahmacarier* [elever i cølibat]. De gik i *gurukula*, den åndelige mesters skole, og lærte selvbeherskelse, renlighed, sandfærdighed og mange andre helgenagtige kvaliteter. De bedste af dem var senere egnede til at regere landet.

Den amerikanske revolution har ingen særlig betydning. Pointen er, at når folk bliver ulykkelige, gør de oprør. Det skete i Amerika, det skete i Frankrig, og det skete i Rusland. (Fortsættes i næste nummer)

INTERVIEW MED ANDRIJ OG MARIANNA

af Lalitanatha Das

ISKCON i Danmark har som alle andre lande modtaget deres del af ukrainske hengivne, der er flygtet fra krigen. Omkring 40 hengivne bor nu i Danmark. Nogle er kommet på eget initiativ, og andre er blevet faciliteret af templet i København, hvor ti hengivne har fået mulighed for at bo i templet, imens femten andre bor i templets lejligheder i København eller på gården på Falster.

Blandt disse hengivne har Andrij, Marianna og deres 9-årige søn Arjuna boet i templet i to måneder. De er begge 31 år gamle og har praktiseret Krishnabevidsthed de sidste ti år. Da krigen brød ud, arbejdede Andrij i Tyskland og kunne derfor som en af de få mænd slutte sig til sin hustru og søn, da disse måtte flygte. Sammen endte de i Danmark.

Jeg bad dem fortælle om sig selv, og hvordan de oplever hele situationen med at have flygtet fra deres ellers trygge Krishnabevidste tilværelse i Kyiv, hvor de var en del af Europas største samfund af hengivne. De vil gerne tilbage igen, men så længe russernes vilkårlige missilangreb fortsætter, tør de ikke vende tilbage til Kyiv, selv om der ellers er fredeligt der lige for øjeblikket. Marianna er også gravid og tør derfor ikke udsætte sig for risikoen for at tage tilbage nu.

Marianna: Min søn og jeg var nødt til at flygte på grund af krigen. Vi var fanget i Kyiv 10-15 kilometer fra Bucha i en tilstødende forstad. Det er meget smukke og dejlige steder, der blev invaderet af russerne. Gud være lovet, at de nu er fri for russerne, men det er hele Ukraine ikke.

Andrij: Jeg forlod Ukraine før krigen for at arbejde i Tyskland, så jeg oplevede krigen fra et andet land, og det var måske værre, for jeg vidste ikke, hvad der skete i mit land. Jeg så så mange nyheder. Når jeg ringede til min familie, sagde de, at de havde det fint, men nyhederne sagde noget andet.

I disse vanskelige øjeblikke med lidelse forstår jeg, at min åndelige praksis skal gå dybere, og at jeg har brug for at bede mere. Da krigen startede, begyndte jeg at stå op klokken to om natten for at chante mine runder og bede for min familie. Jeg forsøger at chante hele dagen, for jeg forstår, at hvad andet kan jeg gøre end at bede til Gud om at hjælpe dem? Jeg beder om at kunne forstå, at jeg ikke er denne krop, og om at lære at være mere tålmodig.

Marianna: Det, Andrij siger, er sandt, for han var i Tyskland, da krigen startede, og ringede til os. Når der ingen forbindelse var, var han bange, for han vidste ikke, at vi havde det godt. Vi kunne høre missilerne, men vi lærte hurtigt at tælle tiden, så vi omtrentligt vidste, hvor denne raket ville ramme. Vi vidste, hvilken slags lyd svarer til hvilken slags bombe, så vi vidste allerede, at den dér er i orden, for det er vores soldater, der skyder. Det er ikke en farlig lyd, og den lyd er et fly. Han vidste ikke dette, så han var meget bange, specialt da det alt sammen skete i Bucha, der var besat, og der var tanks i byen. De forsøgte også at komme til vores by, men kunne ikke komme over floden. De prøvede nogle gange, men vores soldater skød dem fra vores side, og de blev drevet tilbage, og vores soldater vandt. Hele tiden, mens disse frygtelige angreb var på deres højeste, chantede vi hele natten og lyttede til Hare Krishna. Det hjalp virkelig.

Nu har vi været i Danmark i omkring to måneder. Ved de hengivnes nåde bor vi i det danske tempel. Vi er meget taknemmelige for dette. Vi føler virkelig støtte fra de hengivne både materielt og åndeligt. Alene åndelig støtte er i sig selv en virkelig hjælp til at være i god bevidsthed om, hvem vi er, og hvilken verden vi lever i. De, der bor sammen med

ikke-hengivne i f.eks. flygtningecentre eller hoteller, fortæller, hvor vanskeligt det er, så jeg er virkelig glad for at have fået muligheden for at være i templet og lære de hengivne i Danmark at kende. Lige nu er der omkring 35 eller 40 ukrainske hengivne i Danmark.

Ld: Hvad er jeres generelle indtryk af de hengivnes situation her i Danmark?

Andrij: Nogle er her for at være her længe, og nogle vil tilbage. Vi har venner, der kom til Danmark, og de kan ikke blive her på grund af nogle omstændigheder. Vi har også hengivne venner, der er kommet til Danmark og er faldet godt til. De har fået arbejde og tjener penge og hjælper andre hengivne. Nogle har intet sted at vende tilbage til i Ukraine. Vores situation er vanskelig at sige noget om.Vi ved ikke, hvor længe vi skal blive her, men til syvende og sidst vil vi hjem igen.

Marianna: Vores situation er mere vanskelig, for vi er en familie. Andrij bliver under alle omstændigheder nok nødt til at blive her og tjene penge til hele familien, for det er vanskeligt i Ukraine for øjeblikket. Nogle hengivne fra eksempelvis Mariupol har intet sted at vende tilbage til, for russerne har fuldstændigt ødelagt alt, så de kommer til at blive her.

Ld: Er I mere Krishnabevidste nu, eller er det vanskeligere at være Krishnabevidst?

Andrij: Det er lettere at være i Krishabevidsthed, når man husker, at der er krig. Det er lidelse, og folk dør. Man forstår, at det ikke er muligt at leve her i en fredfyldt tilstand. Denne verden er fuld af lidelse. Krishna viser os, at vi har alle disse dejlige billeder om fremtiden. Vi lægger vores planer. Vi havde købt et hus, der var under opførelse. Det var vores drøm at få et hus. Men taget var endnu ikke lagt på, da krigen startede, og nu står det ufærdige hus uden os. Men det er ikke et problem, for denne verden viser, hvordan det alt sammen er midlertidigt, jo dybere vi går i Krishnabevidsthed. Krishnabevidsthed er virkelig lykke, og alle andre ting i denne verden er midlertidige.

Marianna: Det er vanskeligt at give et svar. Jeg ved ikke, hvordan jeg måler min bevidsthed. Jeg plejede at lave mad til Deiteterne. Det var min faste tjeneste i templet, da vi boede i Kyiv, og det gjorde mig glad. Jeg havde et meget fint skema. Jeg chantede runder på dette og dette tidspunkt, og min søn gik i skole. Jeg havde en masse fri tid. Da krigen startede, ændrede alt sig, så lige nu har jeg ikke mit regelmæssige liv længere. Fordi jeg er mor, har jeg en masse praktiske ting at gøre for min søn. Nu skal jeg for det meste undervise ham alene, for indtil han kan komme i skole igen, er jeg hans lærer. Jeg laver hjemmearbejde med ham og alt andet, og på den måde er det blevet meget vanskeligere at praktisere Krishnabevidsthed. I Ukraine havde jeg et fast skema, min søn gik i *gurukula*, jeg havde tid

til at læse bøger og chante runder. Så faldt alt dette pludselig over på mig, men muligheden for at tjene i templet er virkelig god. Jeg laver *prasadam* til de hengivne, og de er glade for det. Så det er vanskeligt at sige.

Ld: Den ukrainske *yatra* var vel den største *yatra* i Europa før krigen og er det måske stadigvæk. Hvordan tror I, at den ukrainske *yatra* kommer til at klare sig, og hvordan er fremtiden for Krishnabevidsthed i Ukraine og blandt ukrainske hengivne?

Marianna: Jeg kan måske svare først, for jeg var i Ukraine under krigen, så jeg oplevede lige fra begyndelsen, hvordan alle de hengivne i Kyiv samledes i det store tempel (vi har et meget stort tempel). Overalt samlede de hengivne sig i grupper. I en landsby var der en masse hengivne, og de samledes i ét hus. I alle byer begyndte de at lave en masse *prasadam* og give det til deres naboer, til soldaterne og til folk, der kom fra de hårdest ramte områder. De hengivne viste, hvor stærke og velorganiserede de er. I hver eneste by var der perfekt ledelse. Der var ingen by, hvor det ikke var sådan. Ingen panik, intet: "Vi ved ikke, hvad vi skal gøre." I hver eneste by var der en ansvarlig, der holdt øje med udviklingen og alle mulige trusler og vidste, hvornår det var tid til at flytte længere vestpå i Ukraine.

Det var virkelig utroligt. Jeg tror, at det er hovedgrunden til, at kun ganske få hengivne er døde i krigen, for alle har været under beskyttelse af andre hengivne. De var i grupper og var beskyttede. Desværre er nogle af mine åndelige brødre døde i krigen, for de var soldater og fik deres åndelige mesters velsignelse til at gøre deres pligt. Det er et frygteligt tab for os, og vi indsamler penge til deres familier, for deres hustruer står tilbage med deres børn. Men blandt de civile hengivne er de fleste heldigvis blevet beskyttet. De fleste fik mulighed for at flytte fra de hårdest ramte områder til det vestlige Ukraine.

Lige fra begyndelsen organiserede de hengivne kæmpekøkkener og begyndte at give *prasadam* til krigerne og flygtningene. Alle lagde mærke til, hvordan Hare Krishnaerne gav mad til flygtningene. Selv regeringen bemærkede det. Folk holder øje med de hengivnes tøj, for de ved, at de vil give dem mad. De hengivne hjælper og støtter hinanden. Vi har en masse *sanghaer*, og de, der prædiker, prædiker endnu mere lige nu. De tager til disse vanskelige områder såsom Kharkiv for at sprede Krishnabevidsthed, selv om det er meget farligt der. De bringer mad, tøj og gør en masse frivilligt arbejde. Det er helt utroligt, hvordan alle deltager. Så jeg er sikker på, at vores *yatra* blot bliver stærkere og stærkere. Vi har allerede haft flere *vivaha-yajnaer* [brylupper] under krigen, så livet fortsætter. Alle venter blot på, at krigen slutter, men alle gør, så meget de kan for at hjælpe denne verden. Jeg er sikker på, at vores *yatra* vil blomstre efter dette og bliver stærkere og stærkere. Der er allerede blevet organiseret nogle grupper for at etablere Krishnalandsbyer. De diskuterer det på et meget højt niveau, for hengivne tænker på at flytte til Vestukraine og starte nogle Krishnalandsbyer, for hengivne forstår, at der vil være meget mere brug for det. Indtil vores økonomi kommer på fode igen, bliver vi nødt til selv at dyrke vores mad, så det håber jeg virkelig vil ske.

Ld: Hvor mange hengivne er flygtet, og hvor mange er stadig tilbage?

Marianna: De fleste af dem, der er flygtet, er kvinder og børn. Kun nogle få mænd som Andrij, der var uden for Ukraine før krigen, eller nogle, der er kommet igennem Rusland igennem disse sorteringslejre, har kunnet flygte. Langt de fleste vil tilbage, og måske kun femten procent ønsker at blive uden for landet. Men jeg vil tro, at flere tusinde hengivne er uden for landet lige nu.

Ld: Hvad er den sidste ting, I vil fortælle vores læsere.

Andrij: Husk altid på Krishna. Husk, at denne verden er midlertidig, og når som helst kan vi blive ramt af en bombe. Det er kun et spørgsmål om tid. Så det er med altid at huske på Krishna.

HVORFOR ER NOGLE MENNESKER ONDE?

af Jahnu Das

Hvorfor er nogle mennesker onde? Blev de født på denne måde, eller gør livet dem onde?

Mennesker kultiverer forskellige kvaliteter over flere liv. Både Hitler og Stalin var engang små søde, nuttede babyer, der var elsket af deres forældre. Men de blev født til at forlede hele befolkninger med ondskab. Ondskab eller godhed for den sags skyld er kvaliteter, man kultiverer over flere liv. Man bliver altså født ond eller god. De fleste mennesker fødes som en blanding af de to.

Den materielle verden styres af tre kvaliteter – godhed, lidenskab og uvidenhed. Alle mennesker er en blanding af disse tre kvaliteter. Des mere man er i godhedens kvalitet, des mere god er man. Des mere man er i uvidenhedens kvalitet, des mere ond er man. Godhed og ondskab måles på, hvor meget eller lidt skade man påfører andre levende væsener.

I *Bhagavad-gita* bliver mennesker og deres forskellige mentaliteter og psykologiske profiler således beskrevet i forhold til naturens tre kvaliteter. De falder ind under tre overskrifter – godhed, lidenskab og uvidenhed – og alting i den materielle verden er en kombination af disse tre kategorier eller kvaliteter, som de kaldes.

Ved at observere folk omkring sig og med henvisning til *Bhagavad-gitas* videnskabelige præsentation af disse tre kategorier bliver det let at psykologisk evaluere sig selv og andre mennesker med stor nøjagtighed.

Naturens tre kvaliteter – godhed, lidenskab og uvidenhed – er ligesom de tre grundfarver. Fra de tre grundfarver bliver alle andre farver og deres nuancer frembragt. På tilsvarende vis er alting i den materielle verden – kroppen, sindet, arbejde, aktiviteter, mentaliteter, situationer, samfund og alt andet – en særlig blanding af disse tre kvaliteter eller tilstande.

Den moderne globale kultur er helt indlysende domineret af uvidenhed og lidenskab og meget lidt godhed. De to største industrier i verden er våbenindustrien og kødindustrien, der begge er industrier, der profiterer på død og ødeæggelse, så det er en kultur, der overvejende drives af uvidenhedens kvalitet.

Det er derfor, det menneskelige samfund i øjeblikket straffes hårdt af naturen.

Det er vigtigt at forstå, at vi alle er en blanding af godhed, lidenskab og uvidenhed, men en af kvaliteterne vil altid være fremtrædende.

Så lad os se på forskellige personers livssyn i forhold til de tre kvaliteter. Lad os undersøge, hvordan de anskuer virkeligheden. Det er vigtigt, for virkeligheden handler udelukkende om vores opfattelse og erkendelse af den.

En person, i hvem uvidenhedens kvalitet er fremtrædende, vil identificere sig selv og andre mennesker ud fra deres arbejde. Den slags mennesker går meget op i, hvordan folk tjener deres penge, og hvilken titel eller uddannelse, de har. En persons arbejde udgør den vigtigste faktor til at bestemme hans eller hendes identitet.

En person i lidenskabens kvalitet vil identificere andre levende væsener i forhold til deres krop, der kommer til udtryk i køn, race eller den familie, de befinder sig i. Man identificer folk med deres krop.

En person i godhedens kvalitet vil identificere folk med deres sjæl. Man vil se den samme sjæl til stede i alle levende væsener. Man vil ikke identificere folk i forhold til deres arbejde eller den krop, de befinder sig i. Man vil forstå, at alle sjæle er dele af den samme helhed, og at de tilhører den samme energi. Så i godhedens kvalitet har man et holistisk livssyn.

En person i uvidenhedens kvalitet vil finde

sin hovedsagelige nydelse i beruselse, søvn og drømmerier. En person i lidenskabens kvalitet vil finde sin hovedsagelige nydelse i sex, magt og omdømme. En person i godhedens kvalitet vil finde sin hovedsagelige nydelse i viden og lærdom.

Igen er det vigtigt at forstå, at man ikke finder folk udelukkende i én kvalitet. Der er altid tale om en blanding.

Uvidenhedens kvalitet ødelægger, lidenskabens kvalitet skaber, og godhedens kvalitet bevarer og opretholder.

Så man kan være en person, der går på arbejde hver dag i 20 år. Det er opretholdelse, så det er godhedens kvalitet. Men i sin fritid sidder vedkommende i sofaen foran TV og ryger joints eller drikker øl, så det er uvidenhedens kvalitet. Eller man er en stor forretningsmand med mange penge, magt og anseelse i et eller andet megafirma. Det er lidenskabens kvalitet. Eller en videnskabsmand eller filosof, der studerer og kultiverer viden. Det er godhedens kvalitet.

På den måde kan man forstå, at både himmelske og helvedsagtige tilstande er at finde i den materielle verden.

Befrielse eller frelse betyder imidlertid at transcendere eller hæve sig over disse tre kvaliteter. Det er Brahman-planet. Brahman hentyder til Guds upersonlige aspekt. Det er det plan, hvor man forstår, at man er ét med altet.

Og hinsides Brahman-planet finder vi Krishna-planet. Det plan kan kun nås ved at udvikle ren kærlighed og hengivenhed til Gud. Det er planet, hvor man bruger alle sine ønsker og al sin energi på at tilføre Krishna nydelse. Det er det endelige niveau og det højeste mål med den menneskelige tilværelse.

Krishna siger:

"Min kære Arjuna, eftersom du aldrig er misundelig på Mig, vil Jeg hermed give dig denne mest fortrolige kundskab og erkendelse. Når du kender den, vil du blive befriet fra alle den materielle eksistens lidelser." (*Bg*. 9.1)

"Denne viden er kongen over al uddannelse og den mest fortrolige af alle hemmeligheder. Det er den reneste viden, og eftersom den giver en direkte opfattelse af selvet gennem erkendelse, er den religionens fuldkommenhed. Den varer evigt og udføres med glæde." (*Bg*. 9.2)

Gaura Nitai Dasa flytter til Kroatien

Gaura Nitai Dasa har været knyttet til templet i København de sidste ti år og været leder af templet som tempelpræsident de sidste to år. Nu er han blevet forlovet med en hengiven pige fra Kroatien og har besluttet at forlade Danmark og slå sig ned med hende i Kroatien, hvor de mener, at betingelserne for at have en Krishnabevidst familie er bedre. Mange ser det som et tab for ISKCON i Danmark, for Gaura Nitai har hele tiden været en dynamisk og entusiastisk personlighed, hvis tjeneste mange har haft stor gavn af. Men vi ønsker ham selvfølgelig held og lykke med sit nye liv og takker for al den tjeneste, han har gjort i Danmark over de sidste ti år.

Som ny leder af templet i København træder Madan Gopal Dasa til. Han har boet i templet de sidste seks år og føler sig allerede hjemme i sin nye tjeneste.

VAISNAVA-ETIKETTE, 4

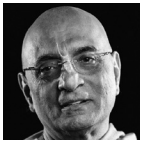

af Bhakti Caru Swami

I dette fjerde afsnit om vaisnava-etikette underbygger Bhakti Caru Swami her emnet fra tredje del med en række citater fra Srila Prabhupada om, hvordan en hengiven skal udvise eksemplarisk opførsel af hensyn til både sin egen personlige udvikling af Krishnabevidsthed såvel som for beskyttelsen af Srila Prabhupadas gode omdømme.

Citater fra Srila Prabhupada

"Vær venlig at agere på en måde, så de vil se, at vi er af ideel karakter."

På spørgsmålet: "Hvordan genkender man en *vaisnava*?" svarede Srila Prabhupada: "Han er den perfekte gentleman."

apane acare keha, na kare pracara
pracara karena keha, na karena acara

"Nogle opfører sig eksemplarisk, men prædiker ikke Krsnabevidsthedens kultur, mens andre prædiker, men opfører sig ikke ordentligt."

'acara', 'pracara',—namera karaha 'dui' karya
tumi—sarva-guru, tumi jagatera arya

"Du udfører samtidig begge aktiviteter i relation til det hellige navn ved din personlige adfærd og forkyndelse. Derfor er du den mest avancerede hengivne i verden." (Sanatana Gosvami til Haridasa Thakura *i Cc. Antya-lila 102-3*)

"Bedre end *brahmanaen*, der kender formålet med Vedaerne, er den, der kan fjerne al tvivl, og bedre end ham er den, der strengt følger de brahminske principper. Bedre end ham er den, der er befriet fra al materiel forurening, og bedre end ham er en ren hengiven, der udfører hengiven tjeneste uden forventning om belønning." (*SB.* 3.29.32)

"Nu ønsker jeg, at vi skal koncentrere os om at gøre vores hengivne Krishnabevidste og os selv mere Krishnabevidste og ikke være så optagede af at vokse uden noget åndeligt indhold. Det er ligesom at koge mælk. Den bliver tykkere og sødere. Gør nu sådan, kog mælken ned." (SP-brev til Rupanuga den 9. maj 1972)

"En hengiven er altid ideel i sin adfærd. Så vi er alle nødt til at samarbejde, for hvad vil folk ellers tænke, hvis vi selv kæmper med hinanden indbyrdes? En hengiven er altid ideel i sin adfærd." (SP-brev til Patita Uddharana den 12. december 1974)

(*Vaisnava*-symptomet er ydmyghed:) "Din ydmyge omvendelse er ligesom en *vaisnava*-elev, så jeg takker dig meget for denne ydmyghed. Herren Caitanya lærte os at være mere ydmyge end græsstrået og mere tolerante end træet. Så disse symptomer er *vaisnava*-symptomer." (SP-brev til Gargamuni den 5. februar 1969)

"Krishna er så barmhjertig over for dem, der er meget ydmyge i deres holdning og engagerede i at tjene Herren. Herren Caitanya rådede derfor til, at man skulle være mere ydmyg end græsstrået og mere tolerant end træet og dermed være seriøst engageret i at ære Herren. Denne verden er ganske forfærdelig. Alle er parate til at skabe forstyrrelser. Især er de meget tilbøjelige til at forstyrre de Krishnabevidste hengivne, for det er vejen for et dæmonisk liv. Så for at beskytte os mod alle farlige elementer er vi nødt til at recitere Hare Krishna-*mantraet* regelmæssigt, imens vi er mere ydmyge end græsstrået og mere tolerante end træet. Så vil Krishna, der er Dindayal, skænke os Sin nåde." (SP-brev til Dindayal den 2. februar 1970)

”Du er god til alting, men din følelse af ikke at due til noget som helst er særlig fin. En *vaisnava* er altid ydmyg og underdanig, og han er aldrig opblæst, selv om han måtte have halvgudernes bedste egenskaber.” (SP-brev til Upendra den 18. august 1970)

”Vi skal være meget opmærksomme vedrørende forståelsen af Krishnabevidsthed. (…) At forstå Krishna gennem de rette kilder i discipelrækken, sådan som Han har beskrevet Sig Selv i *Bhagavad-gita* eller anden vedisk litteratur, er vores virkelige viden. Idéen er, at alle skal prøve at sætte sig selv i et sted, som om de ikke ved noget. Den persons position er sikker. Men så snart man siger, at ”Jeg ved alt, og jeg var tidligere sådan og sådan,” er man en slyngel. Så jeg ved, at du forsøger at lære ting fra den rette kilde, og at du ikke er opblæst som andre fjolser, der tror, at de ved alt. Din ydmyghed er meget værdsat af mig.” (SP-brev til Janardana den 21. januar 1968)

”Som jeg allerede har sagt mange gange, er vi nødt til at opretholde to parallelle linjer, nemlig *Srimad-Bhagavatams* vej og *Pancaratrikis* vej. *Srimad-Bhagavatam* er vejen for *paramahamsaer*, og *Pancaratra*-vejen er for begynderne. Så tempeltilbedelsen er nødvendig for begynderne, så disse hengivne ved at følge de regulerende principper bliver mere og mere rensede og dermed gradvist kommer op på niveauet til at forstå *Srimad-Bhagavatam*. Så vi skal altid have os disse principper for øje og fastholde vores templer til denne standard.

For nylig har jeg modtaget et ‘Kalyan’-magasin, hvor vores aktiviteter i den vestlige verden bliver meget værdsat. De sætter især pris på mine stærke påbud om at følge de fire regulerende principper. Så efter at have beskrevet vores aktiviteter har redaktøren et sted bemærket, at det går rigtig godt for tiden, men det er Gud alene, der ved, hvordan det vil fortsætte i fremtiden. Det betyder, at inderne eller de mere rigide tilhængere af vediske principper er i tvivl om, hvorvidt mine amerikanske og europæiske elever kan fastholde disse principper. Så det er en advarsel til os fra Gud om, at vi ikke må afvige fra de ovennævnte retningslinjer og dermed blive udsat for kritik fra dem, der modsætter sig os.” (SP-brev til Advaita den 28. maj 1970)

”Vores omgang med andre skal være meget åben.” (SP-brev til Bali Mardana den 22. februar 1970)

”Uanset hvad, så gør tingene med sund fornuft uden nogen forstyrrelse. Vi skal gøre fremskridt meget sobert, og jeg står altid til din tjeneste, når som helst det er påkrævet [derfor er en seriøs hengiven altid parat til at tage imod vejledning fra ældre/andre *vaisnavaer* for at forstå den korrekte måde at handle på]. (SP-brev til Satsvarupa den 19. august 1969)

”Men vi må aldrig stjæle noget som helst såsom penge, mad, vand, benzin osv. bare for at forbedre vores tjeneste til Krishna. Det er for farligt, og hvis vi bliver fanget, er alt vores arbejde færdigt. Ligesom i Indien blev denne Balyogi Guru Maharaji for nylig taget af toldmyndighederne i et forsøg på at smugle nogle småting ind i Indien. Med denne ene lille hændelse er hele hans indsats for at prædike – selv om han er Slyngel Nummer Et, og hans forkyndelse er noget vrøvl, så er eksemplet der – hele hans arbejde er ødelagt nu, og han er praktisk taget færdig, da regeringen ikke vil give ham et pas, så han kan forlade Indien. Så vi skal altid være forsigtige og undgå enhver måde at bringe vores høje status i samfundet i fare ved en tåbelig handling som ulovligt tyveri.” (SP-brev til Sankarsana den 31. december 1972)

Ingen lønninger

”Læreren og *pujarierne* bør aldrig modtage løn. De skal arbejde i ren hengivenhed. Det gælder også *ksatriyaen*.” (Prabhupada Lilamrta V s. 65-66)

Etikette i relationer

1. *Vaisnava*-samfundet er meget nøje struktureret, så de yngre altid respekterer de ældre, og de yngre altid modtager hengivenhed fra de ældre.

2. *Vaisnava*-samfundet er struktureret efter *varnasrama* med *brahmana*, *ksatriya*, *vaisya* og

sudra samt *sannyasi*, *vanaprastha*, *grhastha* og *brahmacari*.

3. Der tages hensyn til anciennitet efter indvielse blandt Gudsbrødre. Hengivne, der er initierede tidligere, betragtes som ældre.

4. *Guruens* Gudsbrødre bør respekteres som *guruen*.

5. *Sannyasier* bør altid respekteres som *guruen*.

6. I et *vaisnava*-samfund forsøger alle at blive ydmyge. Jo mere avanceret man er, des mere ydmyg bliver man.

7. Nogle gange kan en ældre *vaisnava* vise respekt for en yngre *vaisnava* på grund af sin ydmyghed, men en yngre *vaisnava* må aldrig tro, at han fortjener en sådan respekt fra alle ældre *vaisnavaer*. Når en ældre *vaisnava* på den anden side tilbyder ham respekt, bør en yngre *vaisnava* føle sig ekstremt flov og gentagne gange bede til Krishna om, at Han modtager respekten.

8. Man bør altid huske på, at ens opgave er at blive mere ydmyg end et græsstrå, mere tolerant end et træ og uden ønske om respekt til sig selv, imens man giver al respekt til andre.

9. Overtrædelse af *vaisnava*-etiketten vil uden tvivl ødelægge ens åndelige liv.

10. Tag aldrig parti, når der er uenighed blandt ældre *vaisnavaer*. Forbliv neutral, for skænderi mellem *vaisnavaer* er en form for *lila* og uden for vores forståelse.

11. Disciplen bør altid respektere sin *guru* som Gud.

12. Prædikanter bør have medfølelse med de uskyldige sjæle, men undgå dem, der begår forseelser.

Citater fra Srila Prabhupada

Brug af titler

"En ting kan du også bemærke som et spørgsmål om etikette. Den åndelige mester tiltales som Hans Guddommelige Nåde, en Gudsbror tiltales som Hans Nåde, og enhver *sannyasi* tiltales som Hans Hellighed." (SP-brev til Rayarama den 30. januar 1967)

Vedrørende Gudsbrødre og definition af "prabhu"

Srila Prabhupada: "I bør ikke blot bruge det mekanisk. I skal anvende det meningsfuldt. Ja, at kalde hinanden "Prabhu" [herre] er i orden, men ikke at blive *prabhu*. At acceptere andre som *prabhu* og forblive en tjener er meningen. Bare fordi nogen kalder én for "Prabhu", bør man ikke være en *prabhu* og behandle andre som tjenere. Med andre ord skal enhver føle sig som tjener og ikke se sig selv som *prabhu*, blot fordi man bliver kaldt "Prabhu". Dette vil gøre forholdet behageligt." (SP-brev til Himavati den 14. juni 1968)

En praktisk definition af "Prabhu": Ralph Waldo Emerson (der er citeret på bogomslaget på alle engelske udgaver af *Bhagavad-gita*) udtalte: "Hver mand, jeg møder, er min overordnede på en eller anden måde, for jeg lærer af ham."

At tjene den åndelige mester betyder også at tjene hans disciple:

"Med hensyn til at tjene dine Gudsbrødre er dette en meget god praksis. Den åndelige mester er aldrig uden sine følgere, så at tjene den åndelige mester betyder også at være hans disciples tjener. Når du vil tjene kongen, skal du også tjene hans minister, sekretær og alle andre, der tjener ham. Og at tjene kongens tjenere kan glæde ham mere end at tjene kongen personligt." (SP-brev til Sivananda den 23. januar 1969)

Men på den anden side:

"Hvorfor skulle Taittiriya have en tjener? Det er ikke meningen, at Gudsbrødre skal være tjenere. Uden den åndelige mesters ordre kan ingen bruge en Gudsbroder som sin personlige tjener. Vi tiltaler hinanden som "Prabhu", så hvordan kan vi engagere vores Gudsbroder som tjener? Herren Caitanya Mahaprabhu engagerede Govinda Dasa, der var Hans Gudsbroder, som Sin tjener, men det var kun på ordre fra Sri Caitanya Mahaprabhus åndelige mester." (SP-brev til Kirtanananda den 23. november 1974)

"Jeg forstår, at jeres Gudsbrødre er som jeres yngre afhængige brødre. Vær venlig at behandle dem som jeres afhængige lillebrødre og prøv at hjælpe dem frem i Krishnabevidsthed så godt, som I kan." (SP-brev til Janardana den 21. januar 1968) (Fortsættes i næste nummer)

ET LIV SOM DYR

af Lalitanatha Das

Kan man have levet som et dyr i et tidligere liv eller blive dyr i et fremtidigt liv? For os, der kender og forstår Vedaernes filosofi, er svaret entydigt ja. Ikke desto mindre er der blandt mennesker, der accepterer reinkarnation, mange, der betvivler dette. I den forbindelse er følgende historie om en thailandsk dreng, der huskede to liv som dyr, interessant.

Historien fortælles af Professor Jim Tucker, der leder Division of Perceptual Studies på University of Virginia i USA. Instituttet hed tidligere Division of Personality Studies og blev startet og ledt i mange år af psykiatriprofessoren Dr. Ian Stevenson, der i en menneskealder forskede i børn, der huskede et tidligere liv. Stevensons forskning er utvivlsomt den mest omfattende reinkarnationsforskning til dato og har leveret over 2.500 tilfælde, hvor et barns erindringer fra et tidligere liv har kunnet bekræftes af uafhængige forskere.

Dr. Tucker har sammen med en håndfuld kolleger fortsat Stevensons forskning og dokumenteret endnu flere nye overbevisende eksempler på reinkarnation. I en bog fra 2013, Return to Life, fremlægger han en række nye tilfælde og diskuterer deres implikationer. Et af disse tilfælde er drengen Dalawong, der huskede at have været en slange i et tidligere liv. Historien er bemærkelsesværdig, for erindringer af liv som dyr ser ud til at være meget sjældne og vanskelige at verificere. Efter at have beskrevet et tilfælde, hvor en thailandsk pige, Yin Yin, tilsyneladende havde været sin bedstemor i sit forrige liv, fortæller Dr. Tucker videre:

" … For fuldstændighedens skyld vil jeg nævne, at Yin Yins tante, der afsatte mærker på hendes bedstemors krop, fortalte os, at hun også engang havde mærket en hund. En dreng blev efterfølgende født i den familie med modersmærker, der svarede til dem, hun havde lavet på hunden, på sit ben. Det fører os ind på det ubekvemme spørgsmål om tidligere liv som dyr. Ian [Stevenson] skrev, at han havde været nødt til at sætte sig ud over sin indledende fordom imod sådanne tilfælde (ja, han skrev engang i et brev, at da han først tog til Asien, var han tilbøjelig til at latterliggøre sådanne påstande). Da det endelig lykkedes ham at sætte sig ud over den fordom, noterede han enhver påstand om tidligere liv som dyr og konstaterede, at de var ekstremt sjældne.

Han gjorde opmærksom på, at hvis de forskellige tilfælde udelukkende bundede i religiøs tro, skulle vi vente at finde flere af dem i Sydasien, end vi gør, siden hinduer og buddhister dér tror, at dyr kan reinkarnere som mennesker og omvendt.

De fleste påstande om tidligere liv som dyr kan selvfølgelig ikke verificeres. Et besyndeligt tilfælde i Thailand ser ud til at være en undtagelse. Ian rejste der i landet sammen med en ledsager ved navn Francis Story, da nogen gav dem en lille bog, der beskrev et tilfælde med en dreng, der hævdede at have været en pytonslange i et tidligere liv. Story ønskede at undersøge tilfældet, men da det var i den anden ende af landet, mente Ian, at det ville være spild af tid og penge.

Ikke deste mindre tog Story ud til stedet, hvor tilfældet havde fundet sted, efte at Ian var taget af sted, og mente, at det virkede ret autentisk. Han talte med drengen, hans forældre og hans storesøster. Han var ude af stand til at tale med en nøgleskikkelse i sagen, en Hr. Hiew, for vejen til hans landsby stod under vand og var utilgængelig, men Hiew var tidligere blevet interviewet til en artikel i en avis, The Bangkok Times.

Drengen, der hed Dalawong, hævdede, at

han havde været en hjort i et tidligere liv. Han fortalte, at efter at han var blevet dræbt af en jæger, var han blevet genfødt som en slange. Lige før Dalawong blev undfanget, havde hans far spist slangekød, da det var blevet serveret for ham af en bekendt, der havde dræbt en pyton efter en lang kamp. Da Dalawong var tre år gammel, dukkede denne bekendte, Hr. Hiew, op til et selskab i nabohuset til Dalawongs familie. Hverken Dalawong eller hans mor havde nogensinde mødt ham før. Da Dalawong så ham, blev han ophidset og forsøgte at finde en hammer eller en kæp til at angribe ham med. Han sagde, at Hr. Hiew havde dræbt ham, da han var en slange og fortalte i detaljer, hvordan drabet var foregået.

Dalawong havde tilsyneladende ingen mulighed for at kende til disse detaljer såsom en bestemt hule, hvor en kamp mellem en slange og to hunde efterfulgt af en konfrontation med hundenes ejer, der dræbte slangen, havde fundet sted. Hiew bekræftede, at alle detaljerne var korrekte. Dalawong fortalte, at efter at han var blevet dræbt, så hans ånd hans fremtidige far og tænkte, at han virkede meget mere rar end de andre mænd, der havde spist slangekødet. Han fulgte med ham hjem og kom snart derefter ind i sin mors krop. Hans far berettede, at da Dalawong mødte Hiew, rørte han ham på hans venstre skulder og nævnte, at han var blevet bidt af en slange der. Hans far bemærkede, at Hiew faktisk havde et ar på det sted fra et slangebid. De andre nævnte ikke den detalje i historien. Dalawong kom over sin indledningsvise vrede mod Hiew og sagde, at det var bedre at være menneske end slange. Ja, da han blev ældre, begyndte han selv at slå slanger ihjel på grund af medfølelse, for han sagde, at det var ikke nemt at være en slange.

Jürgen Keil besøgte Dalawong omkring tyve år efter, at Francis Story havde mødt ham. Dalawong mente stadigvæk, at han havde været en slange i sit forrige liv. Han fortsætte med at besøge hulen, hvor slangen var blevet dræbt. Han ville tage derhen hver anden måned for at meditere. Under sin meditation fik han viden om, hvordan man bruger urter til at hjælpe de syge, og han blev kendt i sin landsby på den tid som en lokal doktor. Jeg bør også nævne, at Dalawong var født med ichthyosis, en hudsygdom, der dækkede hans krop, specielt den nederste del, med skæl. Man kan sige, at de fik hans hud til at se slangelignende ud."

Hvis man ønsker at læse flere spændende reinkarnationshistorier, kan man anskaffe sig Dr. Tuckers bog: Tucker M.D., Jim B.. *Return to Life*, St. Martin's Publishing Group 2013.

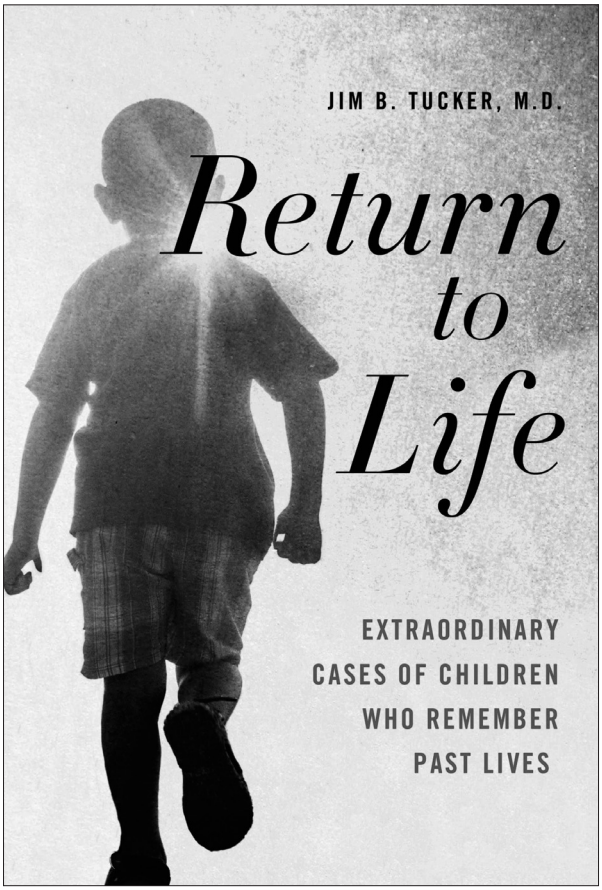

MEDDELELSE FRA KADAMBA KANANA SWAMI

af Kadamba Kanana Swami

Kadamba Kanana Swami, der oprindeligt er fra Holland, er en af ISKCON's kendteste sannyasier og har også besøgt Danmark adskillige gange igennem årene. Den 1. juni 2022 sendte han en besked ud til hele ISKCON's verden om, at han var blevet diagnosticeret med en uhelbredelig kræft og kan forvente at forlade kroppen inden for en nær fremtid, måske inden årets udgang. Hans indstilling i denne situation er forbilledlig, og hans åbne brev burde være til inspiration for os alle, for er vi ikke alle her på lånt tid?

Kære *vaisnavaer*, kære venner og alle andre. Modtag min ydmyge respekt. Al ære til Srila Prabhupada.

Da jeg for nylig fejrede min 69-års fødselsdag, mediterede jeg på Srila Prabhupada, der gjorde så mange utrolige ting i slutningen af sit liv.

Hvad mig selv angår, tyder nylige undersøgelser i både Sydafrika og London desværre på, at kræften har bredt sig til min prostata og mine lunger fra colon/rectal-området, hvor den startede. En læge fortalte mig, at selv om dette ikke er enden på min krop, bør det ses som begyndelsen på afslutningen.

Jeg forstår, at denne nyhed vil være chokerende, men jeg skylder jer at være ligefrem i stedet for at skjule tingene.

Når jeg ser tilbage på mit liv, er jeg forbløffet over, hvor meget jeg er blevet velsignet af nåden fra Srila Prabhupada, min åndelige mester og alle *vaisnavaerne*. Jeg ønsker at takke hver eneste af jer, mine seniorer, jævnaldrende og yngre.

Kære hengivne af Krishna, I har rørt mit hjerte med jeres dedikering, jeres oprigtighed, jeres venlighed, jeres mod og jeres gavmildhed. Jeres selskab har forvandlet og købt mig. Jeg er jeres skyldige tjener.

Så hvad skal jeg gøre? Jeg er trådt ind i mit livs sidste stadie og venter på at finde ud af, hvor megen tid Herren vil give mig. Maharaja Pariksit fik en syv dages advarsel, og mine læger antyder, at jeg får meget mere end det. Jeg har derfor ingen grund til at klage. Jeg beder til, at jeg kan følge i Maharaja Pariksits fodspor.

På et personligt niveau er mit ønske at få noget godt ud af min resterende tid ved at høre og tale om Krishna. Så længe jeg er i stand til det, er det mit ønske at fortsætte på fuld kraft med min prædiken. Men mit reducerede helbred påbyder, at jeg mindsker min rejseaktivitet og omhyggeligt vælger mine resterende aktiviteter.

Jeg planlægger at diskutere alle projekterne, som jeg er involveret i, med lederne af disse projekter. Jeg planlægger at møde alle mine disciple, måske ikke lige med det samme, men med alle, enten én efter én, i gruppemøder, personligt eller online eller i møder i Vrindavana osv.

Jeg besøger USA fra den 25. maj til den 13. juni til Sadhu Sanga festivalen i Utah og Ratha Yatra i New York for at mødes med *sadhuerne*. Der håber jeg at have det sjovt og bidrage med, hvad end jeg kan, før jeg afslutter min involvering i nogle resterende projekter. Derefter vil jeg komme tilbage til London og Europa. Jeg er ikke sikker på, hvordan kalenderen vil forme sig. Jeg vil måske stadig deltage i nogle arrangementer, der var planlagt tidligere, men vil også tage hensyn til, hvad mit helbred giver mig lov til, som tiden går. Jeg forestiller mig at tage til Vrindavana til Radhastami.

Jeg forventer selvfølgelig et jordskred af svar fra denne uventede meddelelse. Nogle af jer vil sikkert række ud med kærlige beskeder på grund af jeres venlighed, og andre vil undre

sig over, hvordan planer, vi allerede har lagt, vil blive påvirket. Andre vil føle sig følelsesmæssigt påvirkede og forstyrrede over denne nyhed. Alle disse reaktioner vil blive dybt værdsat og anset for at fortjene hurtige svar. Hav dog tålmodighed med mig, da jeg næppe vil være i stand til at svare omgående på alle de beskeder, som I i jeres venlighed og bekymring vil sende til mig. Jeg vil forsøge mit bedste, men jeg vil ikke kunne svare alle med det samme.

Jeg vil fortsætte med at holde jer ajour om mit helbred.

Mange tak.

Jeres tjener, Kadamba Kanana Swami

MIT LIVS OFRING

af Kadamba Kanana Swami

Fra en klasse i New York den 10.6.2022.

Livet er kort, og til slut står vi foran Krishna med en mager afslutning, der kaldes mit liv. Det spiller ingen rolle, hvor skinnende safranfarven er på vores tøj, eller hvor stor vores *danda* er. Vi ved, at vores ofring er mager, når vi kommer foran Krishna. Det er ligesom Sudama Brahmana: "Jeg har bragt nogle knækkede ris med til Dig". For mit vedkommende kan jeg kun sige til Krishna: "Jeg er kommet med nogle knækkede hellige navne til Dig." Ja, i et helt liv har jeg reciteret knækkede hellige navne. Her er de, knækkede navne. Det var min ofring. Krishna svarer: "Ja, Jeg ved det. Det er forfærdeligt." Krishna hørte hver eneste navn, vi sagde, imens vi ikke gjorde det. Vi hørte det ikke, men Krishna hørte hvert eneste navn, vi sagde. Kan vi forestille os det? Vi siger: " Krishna, mine runder var forfærdelige." Krishna svarer: "Jeg ved det." Han ved det udmærket.

Tjenesten, jeg gjorde – jeg ønskede egentlig ikke at gøre den, men de tvang mig til at gøre det. Jeg ønskede ikke at se dårlig ud. De smed mig ud af varevognen med en kasse med bøger. Gud, hvor jeg hadede det, men på den anden side ville jeg ikke ligne en fuldstændig idiot, så jeg forsøgte at distribuere nogle bøger. Jeg var overrasket over, at nogle folk overhovedet tog dem. Jeg ved ikke, hvordan det skete. Senere sagde de: "Fantastisk, du er en stor bogdistributør." Og sådan er det gået. Vi bliver rost for noget, vi gjorde modvilligt, noget, som vi ikke gjorde med kvalitet, og til slut er det vores liv, det er vores ofring til Krishna, en mager, dårlig ofring. Da bøjer vi os ned og beder til Herren og beder til *vaisnavaerne*: "Red mig og bed venligst på mine vegne."

HISTORIEN OM JAI SINGH

Jai Singh var en konge, der var en stor hengiven af Herren. Under Jai Singhs regeringstid erobrede mogulerne Indien. Et efter et angreb de landets små kongeriger. Samtidig var der mange andre konflikter. Det var en tid af krig og ustabilitet. Jai Singhs kongerige var meget velstående. Kongen fra nabolandet var misundelig på Jai Singhs velstand og forsøgte igen og igen at erobre hans kongerige. Men når som helst han stødte sammen med Jai Singhs hær, var den uovervindelig. Mogulerne forsøgte også mange gange at besejre Jai Singh, og heller ikke dem lykkedes det for. På denne måde levede Jai Singh, der altid personligt ledte sin hær i krig, op til sit navn, "sejr til løven".

En dag tænkte nabolandets konge ved sig selv: "Hvis jeg ikke kan besejre ham på ærlige måder, må jeg gribe til uærlige metoder." Derfor sendte han sine spioner ud for at lære Jai Singhs vaner at kende. Spionerne kom hurtigt tilbage med denne besked: Hver morgen tilbad Jai Singh personligt sin Deitet, Sri Radha-Raman. Han begyndte sin tilbedelse præcist klokken otte om morgenen og sluttede klokken 9. Ingen havde lov til at forstyrre ham i dette tidsrum. Derfor besluttede nabokongen sig for at angribe på dette tidspunkt. Således indledte han en morgen sit overraskelsesangreb præcist et minut over otte.

Jai Singh stod foran Radha-Raman. Han bad: "Min Herre, jeg har aflagt et løfte om at tilbede Dig. Jeg kan ikke gå ud nu og forsvare mit folk." Der blev banket voldsomt på døren. Statsministerens stemme lød: "Konge, du er nødt til at lede din hær! Jeg kommer med en kvalificeret præst, der kan overtage tilbedelsen." Jai Singh svarede: "Ja, men du ved, at jeg har aflagt dette løfte til Radha-Raman, at jeg altid vil tilbede Ham personligt." "Vi er færdige," udbrød den bestyrtede minister, der gik ind til kongens mor for at få hjælp. Hun kom ind til Jai Singh og sagde til ham: "Min søn, hvad tror du, at Herren sætter mest pris på – at du beskytter Hans hengivne eller giver Ham en *dhoti* på? Som din mor befaler jeg dig – led din hær!" Jai Singh svarede: "Nej mor, jeg har givet Radha-Raman et løfte." Hans mor sagde: "Er dette alt, du kan sige til din mor? Vores soldater vil blive slagtet. Kvinderne vil blive krænket, og alle borgerne vil blive gjort til slaver." "Jeg kan ikke bryde mit løfte," var Jai Singhs sidste ord. Moderen sagde: "Lad det være sådan, men så vil vi kvinder i paladset alle brænde vores kroppe til aske, så fjenden ikke vil lægge sine hænder på os!" Kongen bad: "Min kære Herre, beskyt mig. Beskyt mit folk. Min Herre, jeg sagde nej til min mor, for jeg ville være tro over for mit løfte til dig. Nu er Du den eneste, der kan redde os."

I selvsamme øjeblik skete der noget helt fantastisk. Jai Singh havde en krigshest, der var særdeles stærk og næsten lige så stor som en elefant. Jai Singh var den eneste, der kunne ride den. Pludselig så tjenerne i kongens hestestald en kriger løbe ind i stalden med stor fart og kraft. Han var iklædt kongens rustning med hovedet tildækket og råbte: "Gør hesten klar!!" Krigeren havde sværd i begge hænder og begyndte straks at hugge sin vej igennem fjendens hær. Imidlertid blev alle, der konfronterede krigeren, helt lyksalige, selv når de blev fældet af hans sværd. Jai Singhs soldater udbrød entusiastiske igen og igen: "Jai Singh ki jay! Al ære til Jai Singh!"

Alt imens sad Jai Singh foran Radha-Raman og fortsatte med sine bønner om beskyttelse, mens han påklædte Deiteten. Da han ville give Herren øreringe på, så han, at der kun var én, selv om han var

sikker på, at han havde haft to. På det tidspunkt var fjendens hær blevet slået. Snart derefter kom statsministeren ind til Jai Singh i templet og begyndte at prise ham for hans egenhændige kamp i slaget. "Jeg kæmpede slet ikke," svarede den overraskede Jai Singh. "Jeg var i gang med min *puja* her." Da ministeren til sidst tog ham med hen til krigshesten for at vise ham, hvor udmattet den var fra kampen, forstod Jai Singh, at Radha-Raman havde kæmpet kampen. Senere fandt Jai Singh Radha-Ramans manglende ørering på slagmarken og byggede et tempel på det sted. Øreringen tilbedes stadig der i dag.

Det er kraften i bøn. Kongen bad oprigtigt om Herrens beskyttelse, og Herren sørgede for det hele.

ET SOMMERÅD

Ifølge *Ayurveda* fungerer det bedst at tage morgensolen på ryggen og nakken i en halv til en hel times tid. Morgensolen varer til omkring en 10–11 stykker. Alle kroppens nervecentre er samlede i nakken lige over rygsøjlen og får gavn af morgensolens energi. Det siges, at morgensolen giver kroppen energi og velvære. Eftermiddagssolen dræner derimod kroppen for energi.

Det er bestemt ikke sundt at ligge på stranden og solbade, som folk gør nu om dage. Solcremer gør det heller ikke bedre. Man kan jo sige sig selv, at det ikke er godt at brænde alle mulige kemikalier ind i huden.

Det bedste, man kan gøre for sin hud, hvis man insisterer på at solbade, er at smøre sig med ren aloevera-salve, både før og efter. Det er selvfølgelig en lidt dyr affære, for den 98% rene aloevera-salve, de sælger i Matas, er meget dyr.

I Indien er nat og dag lige lange fra 6 morgen til 6 aften. Der er måske en times forskel på sommer og vinter, så jeg ved ikke, om det helt kan oversættes til Skandinavien med de store forskelle på dagene i sommer og vinter. Desuden er der ofte lidt sol i Danmark, så man må benytte sig af den, når den er der, for Solen tilfører kroppen vigtig D-vitamin. De mange dage uden sol i Danmark er en af årsagerne til, at depressioner er udbredte i de områder.

Hvorom alting er, er morgensol taget på ryggen og nakken godt for kroppen, idet den tilfører kroppen energi, og eftermiddagssolen er dårlig for kroppen, da den fjerner energi fra kroppen. Det siges endda i den vediske tradition, at det forkorter ens livslængde se en solnedgang, og at se en solopgang forlænger den. Bogstaveligt forstået forkorter en solnedgang ens liv med én dag, så den er god nok.

Krishna siger: "O vinder af rigdomme (Arjuna), der findes ingen sandhed højere end Mig. Alting hviler på Mig som perler på en snor." (*Bg*. 7.7)

"O Kuntis søn, Jeg er vandets smag. Jeg er Solens og Månens lys såvel om stavelsen OM i de vediske mantraer. Jeg er lyden i æteren, og Jeg er evnen i mennesket." (*Bg*.7.8)

PISHIMA, MIN BENGALSKE TANTE

af Yamuna Devi

Yamuna Devi er forfatter til Lord Krishna's Cuisine: The Art of Indian Vegetarian Cooking.

Indien er hjemsted til mange ukendte mesterkokke. Man støder på dem i templer, privathjem og restaurantkøkkener. Ingen har hørt om dem. De er helt uhøjtidelige og interesserer sig ikke for berømmelse og rigdom. Mange af dem arbejder op til femten timer hver dag i køkkenet og finder alligevel tid til familie og andre forpligtelser. En sådan person var Bhavatarini De, Srila Prabhupadas lillesøster.

Før jeg mødte hende i Calcutta, kendte jeg hende fra fotografier og historer. Under Srila Prabhupadas første besøg i San Francisco i 1967 fik han flere breve med luftpost fra Indien. Nogle af dem var håndskrevne på bengalsk og duftede svagt af sennepsolie. De var fra hans søster. Han ville sidde i sin gyngestol og oversætte dem til engelsk og reflektere over deres barndomslege. Ved mere end én lejlighed talte han om hendes madlavningskunst, selv om jeg ikke havde den fjerneste anelse om, hvor dygtig hun var. En dag kom der et grynet sort/hvid billede. Hun var nem at genkende. Hendes ansigt mindede slående om Srila Prabhupadas.

Da jeg endelig mødte hende i 1972 i Calcutta, var hun kommet for at besøge sin bror og spise frokost, og jeg var kok. Så snart hun blev introduceret som Pishima ("tante" på bengalsk), blev stemningen festlig, og den bengalske samtale blev flere gange afbrudt af latter. De sad på gulvet og spiste, imens selve måltidet blev serveret på lave borde, der kaldes *chonkier*. Da jeg kom ind med et opbud af bengalske retter, kritiserede Srila Prabhupada og Pishima dem.

De lavede jovialt grin på bengalsk med alting fra deres barndoms drageflyvning til hendes da rigelige omfang fra for meget af hendes eget køkken (hun insisterede på, at det alt sammen var vand). Da hun tog af sted, lovede hun mig, at hun ville komme tilbage til Vrindavana til efteråret og lære mig bengalsk madlavning.

Radha-Damodara-templet i Vrindavanas Seva Kunja-distrikt er et lille indelukket område, der er omgivet af andre bygninger. Hovedindgangen åbner ind til en kvadratisk gårdsplads foran et centralt alter. Tre sæt Radha-Krishna Deiteter er installeret på alteret med Jiva Gosvamis 1600-tals Deiteter af Radha-Damodara i midten. Siden først i 1960'erne havde Srila Prabhupada haft to værelser med en tilstødende veranda ud mod gårdspladsen. Det ene værelse var hans studie og soveværelse, det andet et køkken.

Da jeg fik til opgave at renovere hans lejlighed, opførte jeg en lav murstensvæg, der delte køkkenet i to områder, hvor det ene var til madlavning og opbevaring og det andet til at spise i. Srila Prabhupada ville sommetider sidde på et lavt sæde med ryggen mod den lange væg. Derfra kunne han holde øje med madlavningen eller kigge ud gennem gitteret i et vindue, der vendte ud mod Rupa Gosvamis fredfyldte *samadhi*-grav.

Den dag i oktober, da Pishima ankom, slog hun sig ned midt i madlavningsområdet. Alle måltiderne i Prabhupadas Radha-Damodara-køkken blev lavet på et simpelt transportabelt 'spandekomfur' – i bund og grund en metalspand, der indvendigt og udvendigt var smurt ind i glat tørret mudder fra Yamunafloden. Pishima sad fast forankret på gulvet foran komfuret og drejede kroppen rundt for at gøre en mangfoldighed af opgaver – hakke, ælte, blande, male og knuse – der alt sammen blev gjort med rytmiske bevægelser med hendes ferme hænder.

Jeg stillede spørgsmål på gebrokkent bengalsk og noterede alle hendes teknikker og

instruktioner. Det, jeg ikke forstod, udtrykte hun gennem håndbevægelser, ansigtsudtryk og grå øjne, der kiggede gennem tykke glas.

I løbet af to måneder lavede hun ikke den samme ret to gange. Jeg gik ud fra, at hun aldrig havde lavet den samme ret i sine mere end 72 år. Som klassisk bengalsk kok kokkerede hun mere og talte mindre og brugte kun førsteklasses råvarer og lokale ingredienser. Hun havde ikke behov for at definere eller skabe sin kogekunst. Den var tidløs. Foruden selve madlavningsteknikkerne såvel som hygiejnen og renheden var hendes madlavning gennemsyret af hengivenhed til Krishna.

I min første uge som lærling var den eneste opgave, hun gav mig, at male ingredienser i en ti kilograms stenmorter, der kaldes en *sil-batta*. Jeg ville hver dag komme ind i køkkenet med en kurvfuld vilde blade og grønne ting for at lave friske urte- og krydderipastaer til at krydre retter med grønsager, ris og bælgplanter. Pishima satte mig ofte til at male iblødsat *urad dal* til en fløjlsblød lind pasta, som hun lavede til pikante stegte dumplinger, der kaldes *bada*. Eller jeg malede kilovis af blancherede mandler til en pasta til hendes peber-og-kamfer *laddu*, en slags marcipan.

Den anden uge lærte jeg, hvordan man laver ild af kul og komøg, den næste uge, hvordan man smører komfurspanden ind i mudder osv., alt sammen i Pishimas stil.

I en hel uge fokuserede hun på sennepsolie. Jeg kom hver dag tilbage fra basaren med flaske efter flaske af friskpresset sennepsolie, men hun afviste dem alle. Omsider gik hun med mig på en indkøbstur, hvor hun insisterede på, at olien skulle presses fra sorte og ikke brune frø, hvilket gav den en særlig smag og ravgylden farve. Dårlig sennepsolie dækker tungen med en ubehagelig, fedtet fornemmelse. En god olie er let på tungen, stimulerer smagsløgene og er opkvikkende.

Hendes retter med sennepsolie eksploderede med vitalitet fra varme smagstoner, der mindede om skarp peberrod. Sommetider blandede hun denne aromatiske olie med renset smør for at få en mindre dominerende smag. Pishimas kulinariske ekspertise kunne let være emnet for en kogebog. På denne smule plads kan jeg kun sige lidt. Men jeg har tilbragt timevis med at sammenligne mine klassenoter med medstuderende fra 1970'erne, specielt Srutirupa og Visakha. Måske går en af os i gang med at samle hendes opskrifter og udgiver dem for at illustrere hendes mindeværdige *vaisnava*-karakter og levemåde.

Indtil det sker, er her en prøve på en opskrift fra Pishimas køkken i Vrindavana. Hun brugte denne krydderiblanding til en sød glasur, hun kom over sprøde pandestegte ostestykker. Jeg er sikker på, at I vil finde flere anvendelser for den i jeres yndlingsretter.

Ingefær-spidskommen masala med tellicherry-peber

Den varme smag af denne dynamiske krydderiblanding er alsidig. Nogle forslag: bland en anelse af den med smeltet smør eller jomfruolivenolie til at sætte smag til alle dampede grønsager, ris eller en fuldkornsret. Bland lidt af den med frisk citronsaft og olie til en let dressing. Rør lidt af krydderiblandingen i en færdig bønneret, lige før den serveres. En af mine favoritter er at blande en smule sammen med terninger af ristede peberfrugter og yoghurtost som et dip til grønsags-cruditéer.

Giver omkring 0,8 dl

1 stk. frisk ingefær på størrelse med en valnød
3 spsk. letristede spidskommenfrø
1 spsk. peberkorn, gerne tellicherry
kildevand efter behov

Skræl ingefæren og hak den groft. Kom den i en blender eller stenmorter med støder og mal den, indtil den er helt most. Tilsæt spidskommen og peberkorn og mal, indtil de er groftmalede. Tilsæt 3–4 spsk. vand og mal, indtil ingredienserne er reducerede til en lind pasta (tilsæt vand efter behov). Kan opbevares i køleskab i op til to uger.

BREVKASSE:
GUD ELLER HELLIGÅNDEN

Sankarsana Dasa svarer på spørgsmål

Har du spørgsmål om Krishna-bevidsthed, er du velkommen til at sende dem til redaktionen: Nyt fra Hare Krishna, Holsteinborgvej 20, 1.th., 2720 Vanløse. E-mail: lalitanatha@krishna.dk. Her svarer Sankarsana Prabhu på et par spørgsmål.

SPØRGSMÅL: *For flere år siden søgte jeg efter en guru. En ven fortalte mig: "Jesus er din guru." Hvorfor skulle vi behøve en "ydre" guru, når vi har helligånden til at lede os?*

SVAR: Du er ikke ren nok til at modtage viden og instruktioner direkte fra Herren Jesus eller helligånden inde i dig selv. Derfor har du brug for et telekommunikationsled i form af en ydre åndelige mester. Ligesom hvis en person står lige foran dig, kan du tale med ham direkte. Men hvis han er langt væk, er du nødt til at have et telekommunikationsled i form af en telefon.

SPØRGSMÅL: *Hvordan kan vi vide, om vores guru er ægte? Kan vi acceptere en anden guru, hvis vores guru ikke er ægte?*

SVAR: Hvis den åndelige mester gentager Krishnas ord rent, sådan som de gives i *Bhagavad-gita*, uden at tilføje noget eller trække noget fra, er han ægte. Desværre er det svært nu om dage at finde en sådan ægte *guru*. De fleste af de såkaldte *guruer*, der findes, kommer med nogle opfundne ideer, der er forskellige fra Herren Sri Krishna, den oprindelige åndelige mesters, lære.

Hvis din guru ikke er ægte, skal du forkaste ham og søge tilflugt hos en ægte åndelig mester.

SPØRGSMÅL: *Efter at have testet mange af sine disciple valgte Guru Nanak som sin efterfølger Guru Angad og fortalte det til alle før sin bortgang. Valgte Srila Prabhupada også én person til at repræsentere sig og være sin efterfølger, eller kan enhver af hans disciple, der følger de regulative principper, være en guru og initiere disciple? Selv i discipelrækken fra Herren Krishna til Srila Prabhupada, sådan som den nævnes i Bhagavad-gita, nævnes kun én guru for hvert trin. Eller er der en kæde af guruer for ethvert af disse trin?*

SVAR: Srila Prabhupada instruerede, at alle hans disciple, der strengt følger ham, kan blive guruer. Han gav denne instruktion til os mange, mange gange. For eksempel er her et eksempel fra et foredrag, han gav i Hyderabad:

"Så vi har denne viden fra Hans Guddommelige Nåde Bhaktisiddhanta Sarasvati Thakura, og den viden fortsætter. I modtager den gennem hans tjener. Og i fremtiden vil den samme viden gå videre til jeres elever. Det kaldes *parampara*-systemet. *Evam parampara praptam*. Ikke, at I skal blive elever og altid forblive elever. Nej. En dag skal I også blive *guruer* og lave flere elever, flere elever, flere. Det er Caitanya Mahaprabhus mission, ikke at bestandigt … Jo, man skal bestandigt være en elev, men man skal handle som *guru*. Det er Caitanya Mahaprabhus mission." (Hyderabad den 10. december 1976)

Tilsyneladende har du ikke læst listen over *guru parampara* godt nok. Der er mange eksempler i vores *guru parampara*, hvor der nævnes mere end én tilstedeværende *acarya*. *Guru parampara* er ligesom et træ. Fra hver stamme kommer der mange grene, og fra hver gren kommer der mange sidegrene, der hver især igen har mange sidegrene.

TEMPLET I KØBENHAVN

Skjulhøj Allé 44, 2720 Vanløse - Tlf.: 53 83 11 08
www.krishna.dk - iskcon.denmark@pamho.net

Radio Krishna Kbh.

yadu@krishna.dk - Tlf.: 38101232 - www.krishna-online.dk
Frekvenser: FM 87,6 MHz og 90,6 MHz på Hybridnet

Sendetider

Mandag 09.00-14.00 og 16.00-17.30
Tirsdag 09.00-14.00 og 16.00-17.30
Onsdag 09.00-14.00 og 16.00-17.30 og 22.00-02.00
Torsdag 09.00-14.00 og 16.00-17.30
Fredag 09.00-11.00 og 16.00-17.30 og 22.00-00.00
Lørdag 08.00-10.00 og 16.00-17.00

Radio Krishna Aarhus

www.radiokrishna.dk - mail@radiokrishna.dk
Frekvenser: FM 98.7 & 89.5 MHz

Sendetider

Mandag 06.00 - 08.00 & 21.00 - 23.00
Tirsdag 06.00 - 08.00 & 21.00 - 23.00
Onsdag 07.00 - 08.00
Torsdag 07.00 - 08.00 & 21.00 - 23.00
Fredag 07.00 - 08.00 & 21.00 - 23.00

Govinda - Take away

Åboulevard 7, st th, 1635 Kbh V. - Tlf.: 32140362 www.
www.govinda.dk - info@govinda.dk

Åbningstider:
Alle ugens dage fra 17.00 - 21.30

Facebook

https://www.facebook.com/HareKrishnaDanmark/
Hare Krishna bevægelsens i Danmarks officielle facebook side

www.facebook.com/groups/krishnahuset
Krishnahuset i Aarhus' officielle facebook gruppe

Aarhus

For fremtidige arrangementer kontakt

Danesh Das Tlf.: 28880377

Ananta Sri Das Tlf.: 22222763

Alle aktiviteter i Aarhus koordineres her:
www.facebook.com/groups/krishnahuset

WEBSIDER

www.harekrishna.dk
Nyt fra Hare Krishnas hjemmeside

www.krishna.dk
Hare Krishnas hjemmeside for jer, der er nye til eller nysgerrige om Hare Krishna

www.radiokrishna.dk
Hjemmeside for Radio Krishna i Århus

www.soundcloud.com/krishnadk/sets
Flere hundrede af Radio Krishnas udsendelser til streaming eller download

www.intelligentdesign.dk
Videnskabsside om det seneste inden for debatten omkring evolution, Darwin og intelligent design

ISKCON NORGE

HAREKRISHNA.NO

OSLO: Ensjøveien 9, 0655 Oslo
Hos os i Iskcon Oslo bliver det dette program i mars:

Hver lørdag fra 16 - påmelding nødvendig
Hver søndag fra kl 13 - påmelding nødvendig
Se Iskcon Oslo på Facebook for påmelding.

BERGEN: Govinda, Lille Øvregaten 14, 5018 Bergen
Hver søndag kl. 15-18: Lovefeast. Kirtan, foredrag og prasada.
Friday kirtan: Hver siste fredag i måneden kl. 17-19.

Web: harekrishna.no
Facebook: Hare Krishna Bergen – Iskcon
Mail: govindabergen@gmail.com

Krishnas Cuisine

Sørkedalsveien 10, Colloseum Senter, 0369 Oslo
tlf: 0047 22692269 - www krishnas-cuisine.no

Åpningstider: Mandag-fredag: 11.00-20.00,
Lørdag:11.00-19.00 - Søndag lukket.

RETTELSER I GAVEINDBERETNINGER

På grund af ISKCON Danmarks status som anerkendt religionssamfund er alle gaver til ISKCON fradragsberettigede, og flere hundrede benytter sig af denne mulighed for at støtte det Krishnabevidste arbejde i Danmark. Et stort tak til alle for det.

Desværre kan nogle af ISKCON's sponsorer i år opleve at skulle betale noget af deres fradrag tilbage på grund af en fejlindberetning til Skatteväsenet fra ISKCON's side. ISKCON har lov til at indberette to slags støttebeløb, nemlig løbende ydelser og almindelige gaver. Løbende ydelse betyder, at donorer kan fradrage støttebeløb på op til 15 procent af deres indkomst, imens fradraget for almindelige gaver er fastlagt til omkring 16.000 kr. årligt.

ISKCON har igennem nogle år indberettet mange faste gavebeløb som løbende ydelser, men Skattestyrelsen har gjort opmærksom på, at det er forkert. For at kvalificere til at kunne fradrage sin støtte som løbende ydelse skal en donor kontraktligt forpligte sig til at give en fast løbende årlig ydelse over minimum ti år. Sådanne kontrakter har ISKCON ikke med nogen af sine støtter, selv om mange har givet faste beløb i rigtig mange år og fortsætter med at gøre det. Det betyder, at alle indberetningerne, der er blevet angivet som løbende ydelser, nu er blevet ændret til almindelige gaver.

For de fleste har dette ingen betydning, men de, der har givet beløb til ISKCON på over 16.000 kr. årligt, kan blive påvirket af dette. Man kan også blive påvirket, hvis man har givet donationer til andre fradragsberettigede foreninger, da de 16.000 kr. er et samlet gavebeløb til foreninger. Man kan altså ikke give 16.000 kr. til hver forening og få skattefradrag for det.

Ændringerne berører årene 2019, 2020 og 2021. Vi beklager de gener, dette kan forvolde. Hvis I har nogle spørgsmål angående dette, er I velkommen til at ringe til 4073 6446 eller skrive til lalitanatha@krishna.dk.